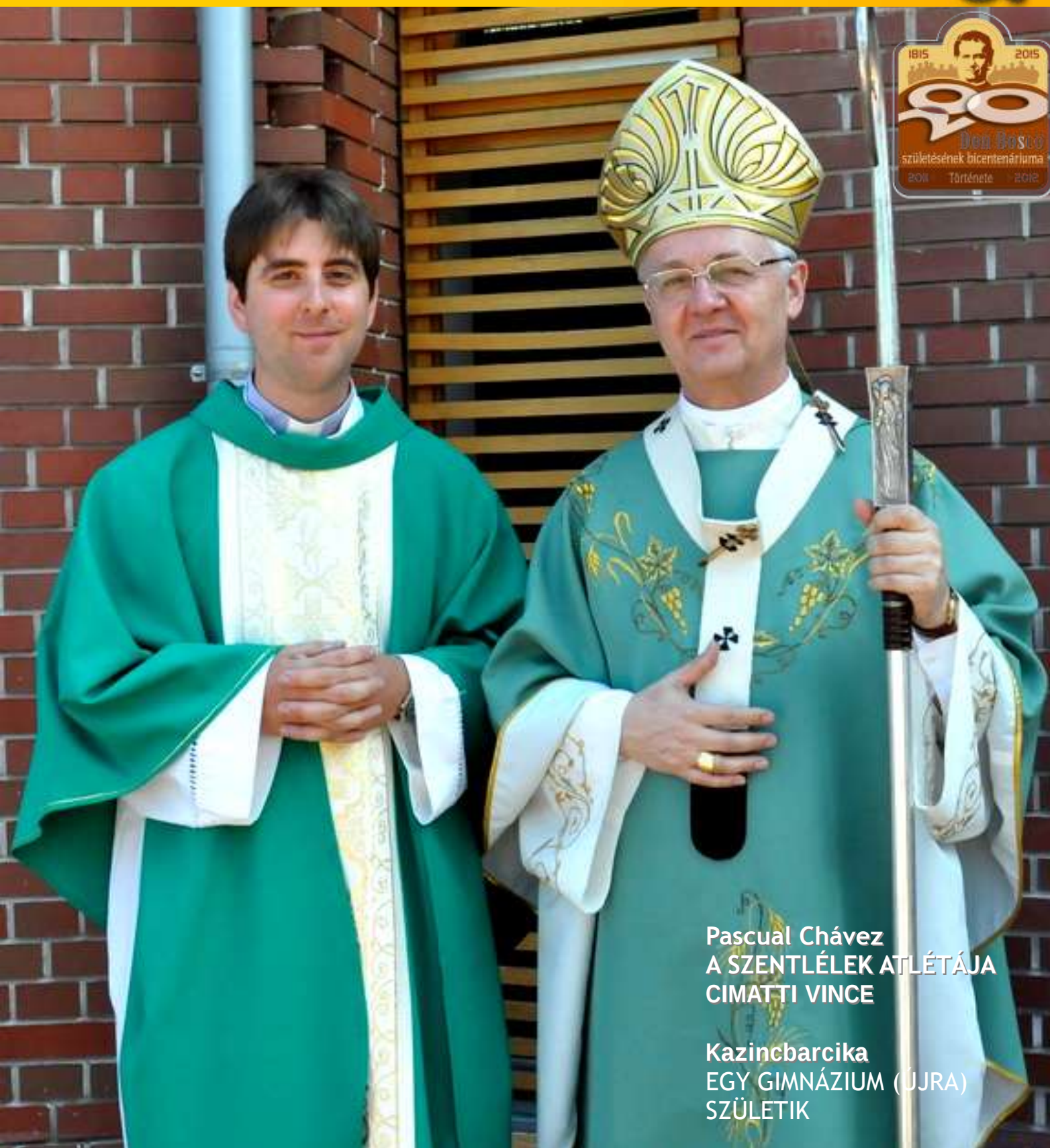

Szalézi Értesítő

2011/5

Pascual Chávez
A SZENTLÉLEK ATLÉTÁJA
CIMATTI VINCE

Kazincbarcika
EGY GIMNÁZIUM (ÚJRA)
SZÜLETIK

FÓKUSZ

DON BOSCO SZALÉZIAK

SZÁZ ÉVE MAGYARORSZÁGON

Két keréken őseink nyomában - „Jövünk Haza” biciklitúra

A kerek évfordulókat mindig valami misztikus várakozás és készülődés előzi meg. Fényképeket nézegetünk, régi feljegyzéseket és leveleket olvasgatunk, kérdezzük őseinket... Egyszóval keressük elődeink álmait. Vajon ha ma is velünk lennének, megdicsérenének-e minket azért, ahogy folytatjuk megkezdett munkájukat? Vajon ma mit álmodnának nekünk és mivel biztatnának minket?

Az első magyar szaléziai álmait keresve érkezünk augusztusban az északolaszországi Cavagliába, ahol elődeink több mint tíz éven át tervezgették a magyarországi bölcső létrehozását Zafféry Károly atya vezetésével a kisebb és történetesen éppen akkor üres szalézi intézetben, amely 1901-től 1913-ig barátságos otthont nyújtott az első magyar szalézi növendékeknek.

A mi csoportunk (26 fő) álma sem volt kisebb, mint őseink terve: három év alatt biciklivel megtenni azt az utat, amelyen száz évvel ezelőtt az első Pélišföldszentkeresztre érkező szaléziai néhány nap alatt vonattal utaztak. A nagy „álmlátó”, Don Bosco művét Torinóban megismerve és felbuzdulva, lelkesen koszorúztuk meg a szalézi kriptát Cavagliában és felidézünk néhány sort a cavagliai emlékiratokból. Augusztus 3-án kora reggel nyeregbe pattanva indultunk Cavagliából Milánóba. Útközben megnéztük Olaszország egyik gyöngyszemét, a pavai kolostort, ahová bár késve érkezünk, de kitartásunk miatt és Géza testvér lelkesedésére, még nyitva találtuk az egykor karthauzi szerzeteseknek otthont adó templomot és rendházat. Milánóból a Leonardo által tervezett csatornarendszert követve Bresciába érkezünk, majd a Garda-tó partját elhagyva jutottunk Veronába, a szerelmesek és művészek városába. Az itt eltöltött szabadnap alatt igazi szerelmes történet részesei lehettünk, amikor Zsolt megkérte Anna kezét Júlia erkélye alatt. Reméljük hogy a kimondott igent egy életen át tartó hűség követi. Veronát elhagyva, egyik legnehezebb napunk következett hegyen-völgyön át Páduáig, hogy utunkat folytatva a „kastélyok útján” a lagúnákat és Vencét érintve megérkezzünk Caorleba a tengerpartra, egy nap pihenőt tartani. Kicsit lebarácsolva és egy esti vihart túlélve indultunk az idei év utolsó állomásához Aquilian, az első magyar püspökségen át Gorizia - Triesztbe. Tíz nap alatt együtt álmodtunk, fáradtunk, küzdöttünk és örültünk az elért céljainknak. Köszönet mindenkinek, aki csak segítette utunkat! Jövőre folytatjuk, Triesztből indulva, Szlovénián át egészen a magyar határig.

*Vitális Gábor SDB
ifjúságpasztorációs felelős*

Don Boscóban kedves Testvérek!

Békességgel és örömmel teli köszöntésemet küldöm nektek Budapestről, a szalézi tartományfőnökségről.

Ma Óbuda kis kápolnájában beiktatásra kerültek az idei hittanos csoportok. A mise alatt az atya a fiatalok hitoktatásának fontosságát hangsúlyozta. A fiatalokat annyiféle 'üzenettel' igyekeznek megszólítani manapság különböző személyektől, helyekről, eseményekből és különböző médiákon keresztül. Sokszor ezek az üzenetek betegesek, félrevezetők, fölöslegesek és néha veszélyesek is, mert a fiatalok gyakran nem elég szilárdak hitükben és az elveikben.

Egy ilyen helyzetben szülőként vagy idősebb személyként a mi feladatunk, hogy olyan üzenetet közvetítsünk a számukra, ami helyénvaló, megerősíti őket a hitükben és az értékítéletükben, és segít, hogy jó keresztény életet éljenek. Ugyanis van egy kész forrásunk, amit ingyen kaptunk és biztos pont az életünk vezetését illetően – ez Isten szava, ahogyan a Bibliában le van írva. Mennyire tartjuk fontosnak a családjunkban, a személyes életünkben és a gyermekeink életében?

Egy idős ember történetét szeretném nektek elmesélni, aki egy tanyán élt az unokájával Peru hegyei közelében. A nagyapa minden reggel korán fölkelt és a konyhaasztal mellett a régi, ütött-kopott Bibliáját olvasgatta. Az unokája, aki szeretett volna hasonlítani rá, utánozta mindenben amennyire csak tudta. Egy nap azt mondta a nagyapjának: „Papa, én szeretném úgy olvasni a Bibliát, ahogyan te, de olyan sok mindent nem értek belőle, és amit nem értek, azt rögtön el is felejttem, amint becsukom a könyvet. Mire jó egyáltalán a Bibliát olvasni?” A nagyapa csöndben betette a maradék szenet a kályhába, majd a fiúhoz fordult: „Fogd ezt a szenes kosarat és vidd el a folyóhoz, aztán töltsd meg vízzel és hozd vissza.” A fiú úgy tett, ahogy az öreg mondta, bár a víz mind kifolyt, mielőtt még visszaérhetett volna.

A nagyapa mosolyogva megjegyezte: „Legközelebb egy kicsit gyorsabban kell mozognod majd” és visszaküldte a kosárral, hogy próbálja meg ismét.

Ez alkalommal a fiú gyorsabban futott, de a kosár megint kiürült mielőtt hazaért volna vele. Levegőért kapkodva magya-

rázta a nagyapjának, hogy „lehetetlen vizet vinni ebben a kosárban” és elment, hogy hozzon egy vödört. Az öreg így szólt: „Nem egy vödör vizet kértem, hanem egy kosár vizet. Meg tudod tenni, csak nem próbálkozol elég keményen” – ezzel az ajtóhoz ment, hogy onnan megfigyelhesse a fiút, amint vízárt megy. A fiú magában biztos volt abban, hogy ez lehetetlen, de be akarta bizonyítani, hogy még ha olyan gyorsan is fut, ahogyan csak tud, a víz akkor is kifolyna, mielőtt visszajönne. Kimerte a vizet, de mire visszatért a nagyapjához, a kosár újra üres volt.

Kifulladásra mondta: „Látod papa? Ez hasztalan!”

„Szóval úgy gondoltod, hogy hasztalan?” - mondta az öreg. „Nézd csak meg a kosarat.” A fiú belenézett a kosárba és most először észrevette, hogy az egy kicsit megváltozott. A piszkos szenes kosár immár tiszta volt. „Fiam, ugyanez történik veled is, amikor a Bibliát olvasod. Lehet, hogy nem értesz vagy jegyzel meg mindent, de amikor olvasod, Isten szava munkálkodni kezd benned.”

Kedves barátaim, pontosan ez történhet velünk is, ha minden nap legalább egy kicsit olvasgatunk a Bibliából. Szép lassan belülről megváltoztatja az életünket.

A mobiltelefon korát éljük. Mi történne, ha a Bibliánkat is úgy használnánk, mint a telefonunkat? Mi lenne, ha a táskánkban vagy a zsebünkben hordanánk? Milyen lenne, ha visszafordulnánk érte, amikor otthon felejtjük? Mi lenne, ha naponta többször belelapozgatnánk? És az milyen lenne, ha ugyanúgy fogadnánk a 'szöveges üzeneteit'? Mi lenne, ha úgy gondolnánk rá, mint ami nélkül nem lehet élni? Ha ezt ajándékoznánk a gyermekeinknek? Utazás közben is ezzel foglalnánk le magunkat? És mi lenne, ha egy esetleges vészhelyzetben is a Bibliához nyúlánk?

Don Boscóban kedves barátaim! Szeretnélek meghívni benneteket arra, hogy központi helyet adjatok Isten szavának az életetekben. Gyakran beszélünk túl sokat és olyan ritkán mondunk olyat, ami a gyermekeink épülését szolgálja. Helyesebb lenne, ha minden nap egy kicsit

ŐSZI-TÉLI SZALÉZI AJÁNLÓ

SZALÉZI PEDAGÓGIAI KONFERENCIA - Óbuda

Október 28. (péntek), 10-16 óra
Információk és jelentkezés Koblenicz Attilánál szaleziiskolak@gmail.com e-mail címen, illetve a 20-958-6731 telefonszámon.

ADVENTI IFJÚSÁGI LELKIGYAKORLATOK PÉLIFÖLDSZENTKERESZTEN

FIATALOKNAK 17 évestől felfelé
December 2-4. (péntek-vasárnap)

SERDÜLŐKNEK (12-16 évesek)
December 16-18. (péntek-vasárnap)

Jelentkezés: a www.szalim.hu honlapon vagy a 20/823-3324 telefonszámon.

MEGJELENT A 2012-ES DON BOSCO KALENDÁRIUM

Keressék a Don Bosco Kiadónál, a szalézi plébániákon, intézményekben. Megrendelhető a donboscokiado@gmail.com e-mail címen illetve a 06-20/320-7373 telefonszámon.

hagynánk inkább Isten szavát beszélni nekik, és megfigyelhetnénk, hogy Ő belépne az életükbe és a családjuk életébe is. Don Bosco számára nagyon fontos volt a hit tanítása. Ez volt az egyik legnagyobb, fő célja a nevelésének. Akkor lehetünk jó barátai Don Boscónak, ha mi is különleges hangsúlyt fektetünk gyerekeink hitre oktatására. Ehhez szükségünk van a Bibliára, az Isten szavára, ami végtelen forrása a bölcsességnek és az inspirációnak.

Isten áldjon meg benneteket!

Don Boscóban szeretettel
Manjooran Simon
tartományfőnök

A Szalézi Értesítő következő száma decemberben jelenik meg.

A Szentlélek atlétája

Tiszteletreméltó Cimatti Vince

Egy elbűvölő egyéniség hivatása

Aki csak megismerte don Cimattit, meg is szerette őt. Szegény és gondokkal küszködő, de hitben gazdag családjában az édesanyja három gyermeket nevelt fel: Raffaellát, aki belépett az irgalmas nővérek betegápoló rendjébe, és a cselekvő jószág bajnoka lett a Róma környéki kórházak betegei között és immár boldogként tisztelhetjük; Luigit, a szalézi testvért és dél-amerikai misszionáriust, aki az életszentség hírében hunyt el; és a mi tiszteletreméltó Vincénket.

„Vincéske, nézd Don Boscót!”

Cimatti Vince egész élete olyan volt, akár egy futóverseny Krisztus szolgálatában, Don Bosco nyomdokain haladva, hiszen éppen a fiatalok szentje adta meg neki a „startjelet” az élet versenyében. Hároméves korában ugyanis az édesanyja elvitte Vincét a szerviták faenzai templomába, ahol éppen Don Bosco prédikált:

- Nézd, Vincéske, nézd csak Don Boscót! – biztatta az édesanyja és a magasba emelte, hogy láthassa a szentet. Vince soha életében nem felejtette el az idős pap jószágos arcát.

A verseny első szakasza 17 éves korában kezdődött, amikor örökfogadalmas szalézi lett és Torinó-Valsalicébe küldték, ahol rengeteget tanult és valósággal halmozta az eredményeket: elvégezte a páрмаi konzervatórium zeneszerzői tanszakát, valamint diplomát szerzett agrártudományokból, filozófiából és pedagógiából a torinói Királyi Egyetemen. Mindenhol kitűnt eszességével, jószágával és szép hangjával. Kisebb szerzeményeit mindenfelé játszották a szalézi iskolákban és oratóriumokban. Ministránsok több nemzedéke is mesterének nevezte őt. És mennyi munka, akár kétkezi is a torinói oratóriumokban a fiatalokért; mennyi futkosás, hogy szegény családokon segíthessen! Mindeközben pedig kitartóan ostromolta kérésével a rendfőnököt:

- Keressen nekem egy helyet a legszegényebb, legnehezebb, legelhagyatottabb misszióban! Kényelemben én nem érzem jól magam!

Japán földdé válni

Végül, negyvenhat éves korában élete pályája minőségi fordulatot vett: Japánba küldték, hogy megvesse a szalézi mű alapjait a felkelő nap országában. Negyven esztendőt töltött itt, miatt jószágával meghódította a japánok szívét és akárcsak Don Bosco, a sajtó és a zene eszközeivel fejtette ki apostoli tevékenységét. Rengeteget utazott annak érdekében, hogy folyamatosan bátorítsa az első szaléziakat és újabb meg újabb műveket nyisson meg elsősorban az árva és kitaszított gyerekek számára. Visszatérhetett volna Olaszországba, ahol békés nyugalomban tölthette volna öregségének éveit. De ő Japánban akart meghalni, **„japán földdé akart válni”**. És boldog derével fo-

gadta a halált, fehér szakállával olyan volt, akár egy pátriárka az „ő” japánjai között. Krisztus mosolygó atlétája befejezte a versenyt.

Egy feledhetetlen mosoly

Most rajtunk a sor, hogy megismerjük az életét és kövessük példáját legjobb képességeink szerint. Mert ő kiváló versenyző volt és számtalan levelét olvasva bepillantást nyerhetünk a lelkébe, ahol emberi, keresztény és szalézi vonásai között megmutatkozik az, ami igazában volt: nem csupán szent, hanem egy hiteles ember. Intelligens, akaraterős, érzékeny, akiből spontán áradt a muzsika, természetkedvelő, olyasvalaki, aki szerette minden embertársát, aki a számtalan nehézség és szenvedés közepette sem veszítette el lelkierejét.

Csupán írásából – melyeknek nagy része még mindig kiadatlan – derül rá fény, hogy örök mosolya és nyájassága mögött milyen véget nem érő harcot folytatott önmagával és milyen óriási tűrőképességgel rendelkezett a nehézségekkel, bajokkal, szegénységgel szemben – milyen nagy türelmet tanúsított azokkal szemben is, akik nem tudták őt megérteni és nem segítettek neki, amikor szüksége lett volna rá.

A legközvetlenebb ember volt a világon, tetteiben, szavaiban, imaiban egyaránt; póz nélküli viselkedésével, feledhetetlen mosolyával kicsiket-nagyokat elbűvölt.

Nagy és sokoldalú egyéniség, emberi és erkölcsi talentumokban gazdag, az erények – főleg a szeretet – buzgó gyakorlója volt; mindez világossá teszi, hogy don Cimatti a szalézi karizma hiteles képviselője volt Japánban, ő volt az, aki a legtökéletesebben testesítette meg Don Boscót azon a földön.

Don Pascual Chávez rendfőnök,
Bollettino Salesiano 2011/9
(Fordította: Nagy Brigitta)

"Szalézi(Kazinc)barcika"

Nem mindennapi esemény zajlott a kazincbarcikai Szent Család templomban augusztus 14-én: Ternyák Csaba egri érsek számos rokon, rendtárs és paptárs jelenlétében ünnepélyesen beiktatta Vitális Gábor szalézi szerzetes papot kazincbarcikai, bánhorváti, berentei, dédestapolcsányi, sajógalgóci és sajókazai plébánosnak. A beiktatási szentmisére a szép, új templom dugig megtelt hívőkkel, sokan kíváncsiak voltak az új plébánosra.

A főpásztor elmondta, hogy soha nem voltak ilyen tervei, ezért hiszi, hogy a Szentlélek vezette, amikor felajánlotta a kazincbarcikai plébániát a szaléziaknak, egyben lemondott az egyházmegyének felkínált gimnáziumról a javukra. Bízunk benne, hogy döntése nyomán a Szentlélek ebben az esetben is a megújulás útjára vezeti majd az Egyházat.

- Az érsek úrral egyetértettünk abban, hogy így teljesebb evangelizációs küldetést lehet megvalósítani Kazincbarcikán - mondta Manjooran Simon szalézi tartományfőnök. - Tréfás megjegyzése szerint a várost most már akár Szalézibarcikának is lehetne nevezni. A döntést a szalézi rendfőnök is jóváhagyta, hiszen a szaléziaknak ott a helyük, ahol sok a szegény, hátrányos helyzetű fiatal. Erre a lépésre az is felbátorított bennünket, hogy mindig nagy szeretettel fogadták itt a szaléziakat.

Kazincbarcika már rég beírta magát a Magyar Szalézi Tartomány történetébe, de a jövőben bizonyára egyre többször fogunk majd hallani róla.

Lengyel Erzsébet

A plébánia épülete.

Az Avilai Szent Teréz templom.

A Szent Család templom.

A mai Kazincbarcika területén eredetileg két település létezett: Sajókazinc és Barcika. Az itt élő népesség katolikus hitéletéről már a XIV. század elejéről vannak adataink. A két község 1947-ben Kazincbarcika néven egyesült és 1982-ben lett önálló plébánia, 1993-tól pedig a Kazincbarcikai Esperesi Kerület központja. 1996-tól kezdve Bánhorváti és Dédestapolcsány, majd Berente, Sajógalgóc és Sajókaza egyházközségeit is a kazincbarcikai plébánia látja el. A valamikori kis falvak helyén az ide telepített ipari létesítmények következtében időközben egy közel 40 000 lakost számláló város keletkezett. A rendszerváltás után a hitélet is fellendült. Az 1913-ban Avilai Szent Teréz tiszteletére felszentelt templomot kinőtték, ezért volt szükség az új, Szent Család templom építésére, amelynek felszentelésére 2007-ben került sor.

A kazincbarcikai szalézi közösség bemutatása

A 2011-es tanévkezdés jelentős változásokat hozott szalézi közösségünkben. **Vitális Gábor** atya, aki egyben a tartomány vikáriusa, vezeti a kazincbarcikai plébániát, valamint oldallagosan ellát még öt kisebb plébániát. Emellé még nyolc olyan közbeeső település tartozik, amelyeknek nincs katolikus temploma, de időnként előfordul egy-egy szentségkiszolgáltatás.

Kukuczka Robert atya a Don Bosco Szakiskola oszlopos hitoktatója. Zenei képességeit kamatoztatva vezeti az iskolai és a kollégiumi hitéletet, és tevékenyen részt vesz az oratóriumi életben. Jelöltünk, **Jani Áron** Robi atya jobb keze. Készséges fiatalot kaptunk az ő személyében, aki lelkesen igyekszik megismerni hivatását, és a szalézi életet. **Andrásfalvy János** atya a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium igazgatóhelyettese, aki élesztgeti az iskola hitéletét, valamint az etika oktatását. Ugyanakkor segítségére van Vitális Gábor atyának és lelkesen szervezi a jövődöbéli animátorok csoportját.

Mint egyházmegyes paptestvér, segítségére van a plébániai életnek **András Zoltán** káplán atya is. Gábor atya, Zoltán atya és János atya a plébánia épületében laknak.

Jómagam, **Márkus Zoltán** atya, mint a rendház igazgatója, igyekszek irányítani és összehangolni a közösség életét, hogy egy irányba tekintve mindenki jól elvégezhesse a rá bízott feladatokat.

Mi, azaz Robi atya, Áron és én a Don Bosco Szakiskola épületében lévő rendházban élünk. A közösség minden szerdán tart egy közös megbeszélést, együttléteket, és vasárnap ismét találkozunk a plébániai szentmisék, kisegítések után az ünnepi asztalnál.

P. Márkus Zoltán SDB
a kazincbarcikai rendház igazgatója

100 éves a berentei templom

Templombúcsú keretében 2011. szeptember 18-án került sor a Szent Kereszt tiszteletére felszentelt római katolikus templom 100 éves évfordulójának megünneplésére Berentén. A misét a kazincbarcikai plébános, Vitális Gábor szalézi szerzetes atya mutatta be. A református lelkész, Kolumbán Gábor úr is adott rövid lelki útmutatót a híveknek. A misén a község valamennyi tisztségviselője, a Kazincbarcikai Ifjúsági Énekkar és egy cserkészcsapat is vendégünk volt. A szentmise végén a megjelent hívek emléklapot és egy kis horgolt keresztet kaptak.

Egy gimnázium (újra)születik

Petróczi Gábort, a kazincbarcikai Szalézi Szent Ferenc Gimnázium igazgatóját kérdeztük

- Mit kell tudnunk az iskoláról, amely nemrégiben a magyar Szalézi Család legfiatalabb tagja lett?

Az augusztus 31-én jogelőd nélkül megalkuló Szalézi Szent Ferenc Gimnázium tizenkilenc osztályában közel 600 diák tanul. Maga az iskola 1962-ben az ózdi József Attila Gimnázium kihelyezett tagozataként jött létre, kezdetben Berentén működött, majd 1966-ban Kazincbarcikára költözött. Másfél évtizede évfolyamonként egy osztályban hatosztályos gimnáziumi képzés, a nyelvi osztályban öt évfolyamos angol nyelvi képzés, további két osztályban pedig tagozatos matematika, informatika vagy történelem képzés folyik. Az utóbbi osztályokban tanuló diákok korszerű módon, négy évig magas óraszámban tanulják a választott szakterületet. A diákok tanulmányi átlaga igen magas, de erősségük a sport is, a megyei középiskolák diáksport

-ranglistáján évek óta a második helyezett érnek el.

- Milyen körülmények alapján született meg az elképzelés, hogy az iskolát a Szalézi Társaság vegye át?

Korábbi fenntartóink, Kazincbarcika város önkormányzata nem tudta megfelelően finanszírozni az általa fenntartott egyetlen középiskoláját. A Katolikus Egyház már néhány évvel korábban is érdeklődött gimnáziumunk átvétele iránt, most pedig Ternyák Csaba érsek tárgyalásokat folytatott városunk elöljáróival az 50 éves múltú volt Ságvári Gimnázium átvételéről. Érsek atya és a Főegyházmegeye küldöttsége tárgyalt is a város vezetőivel, informálta az érintett pedagógusokat, sőt iskolánkban a diákságot is tájékoztatta átvétele terveikről. Aztán a Szalézi Szent Ferenc Társasága is bejelentette átvételei szándékát. Az érsek úr pedig

2011. szeptember 1-én egymillió háromszázezer diák és százötvenezer pedagógus számára kezdődött meg az új tanév. A Köznevelési Információs Rendszer adatai szerint Magyarországon jelenleg 365 intézményt tart fenn egyházi jogi személy. Ez a szám várhatóan növekedni fog, hiszen az önkormányzatok ilyen módon igyekeznek megszabadulni az iskolák súlyos költségvetési terheitől.

P. Andrásfalvy János SDB igazgató-helyettes, Petróczi Gábor igazgató és P. Vitális Gábor SDB kazincbarcikai plébános az iskola új névtáblájával.

bölcsen úgy döntött, hogy ha a szaléziak Kazincbarcikán tizenöt éve sikeresen működtetik a hátrányos körülmények között élő fiatalokat nevelő Don Bosco Szakiskolát, akkor bizonyára jól tudnak majd sáfárkodni egy jó nevű gimnáziummal is. A tortára hab is került: az érsek atya bölcs javaslatára a szaléziak átvették a kazincbarcikai plébánia és a hozzá tartozó öt filia irányítását is.

- Hogyan reagáltak a tanárok, a diákok? Volt-e nemtetszés, ellenállás, esetleg kiiratkozás, a tanárok közül elment-e valaki?

Az iskola vezetői először tartózkodóan fogadták a szalézi szerzetesek megjelenését, majd néhány óra alatt belátták a rendi fenntartás lehetséges előnyeit. A tantestület pedig fél óra alatt a szaléziak pártjára állt. Az iskola vezetősége okos taktikát követett, mert rendkívül széles körben és alaposan informálta a pedagógusok, szülők és diákok körét. Azonnal szülői értekezletet tartottunk, ahol empátiával sikerült kezelnünk a kérdést; az egyik értekezlet után még meg is tapsoltak a kedves szülők! Ellenérzést tehát – egyetlen egy, fenntartásait hangoztató szülőt kivéve – egyáltalán nem tapasztaltunk. A diákokat iskolagyűlésen, weblapunkon pedig minden érdeklődőt folyamatosan tájékoztattunk az események állásáról. Egyetlen diákot sem veszítettünk, viszont egy teljes osztályt átvettünk egy megszűnő városi középiskolából. Érdekesség, hogy az átvett 11. osztály a Facebook közösségi portálon szerveződött meg, és azóta ők is iskolánk tanulói.

- Mit várnak a szaléziaktól?

Nyugalmat, békét, kiszámíthatóságot. Több odafigyelést a diákokra és a nevelőtestületre. Azt, hogy napi méltatlan

**Manjooran Simon
tartományfőnök:**

- Bátorság, főleg bátorság kell hozzá. Mindenki számára világos, mekkora felelősséget vállalunk, hiszen kevesen vagyunk Magyarországon és nem könnyű ma egy iskolát fenntartani, de a rendfőnök is egyetértett velem, hogy egy ilyen alkalmat nem szabad elszalasztani. A Don Bosco Szakiskola régóta működik a szaléziak fenntartásában és sikeresen segíti a hátrányos helyzetű, zömében roma gyerekeket. Most Ternyák érsek úr jóvoltából a plébániát is a szaléziak vezetik Kazincbarcikán. Ez nagyon jó, mert találkozhatnak a fiatalokkal az iskolában és az iskolán kívül, a templomban, a plébániai élet keretein belül is.

gazdálkodási gondok nem teszik szinte megoldhatatlanná iskolánk gazdálkodását. János atya mindennapi támogatását, a szalézi rend másfél százados nevelési értékeinek átvételét

- Hogyan készülnek a beilleszkedésre egy szerzetes rend intézményei közé?

A diákokat, szülőket, a tantestületet megfelelően felkészítettük a változásokra. Átalakítottuk, szalézi nevelési elemekkel kiegészítettük pedagógiai programunkat, felkészültünk az etika és a hitoktatás bevezetésére. Tantestületünkhöz igen közel áll a katolikus értékrend, így nem fog nehézségeket okozni az egyházi

fenntartás. Kiváló kapcsolatokat sikerült kiépítenünk a szalézi tartomány vezetőivel, megszerettük Andrásfalvy János atyát, aki nevelési igazgató-helyettesként velünk együtt éli a hétköznapokat, Vitális Gábor atyát, a plébánost és Márkus Zoltán atyát, a közösség igazgatóját. Úgy gondoljuk, hogy iskolánk átvételével a szalézi rend is gazdagodni fog, mi pedig – diákjaink és a fiatalság javára – tovább végezhetjük eddig is eredményes oktató és nevelő munkánkat.

- Mik voltak az első lépések, és mi az, ami szeptembertől kerül napirendre?

2011 tavaszát nagyon nehezen éltük meg; a fenntartóváltozással kapcsolatos helyzet napi változása nagy bizonytalanságot jelentett számunkra. A nyárelő és a nyári szép hónapok a működési engedély beszerzésével, az iskolai dokumentáció elkészítésével teltek, az őszt pedig a pedagógiai munka dokumentumainak elfogadásával, az iskolaszék és a szülői szervezet munkájának újjá formálásával kezdjük. Nagyon várjuk a tanévnyitó ünnepséget, az első iskolai igeliturgiát a Szent Család templomban és az esti iskolabúcsúztató/iskolaköszöntő „happening partyt”. Elvégre új iskolát teremteni nem mindennapi adománya az életnek!

Az évnyitó estéjén Andrásfalvy János és Petrőczy Gábor is fellépett a tanárokkal együtt.

Lourdes - Madrid 2011

2011. augusztus 11-én hajnalban fiatal egri animátorok kicsiny csapata Gamoñ Ewa nővérrel hosszú útra vállalkozott. Autónk Mestre városáig volt csak utazási eszközünk, ott az olasz szalézi csapathoz csatlakozva Franciaország, Lourdes felé három busszal körülbelül 200 fővel folytattuk utunkat. A pápa kérésének eleget téve a madridi Ifjúsági Világtalálkozó előtt lelki ráhangolódás gyanánt Lourdes-ba mentünk.

Lourdes festői környezete adott otthont szentmiséinknek, az elmélkedéseknek és persze az olaszok által szervezett elmaradhatatlan esti multságoknak, ahol új bansokat, énekeket tanulhattunk.

Egyik este lélegzetelállító élményben lehetett részünk.

A Mária jelenés helyszínén óriási tömeg együtt vett részt egy fáklyás körmeneten. Ekkor fogalmazódott meg bennem a gondolat, hogy habár a világ azt hirdeti, hogy a keresztények egyre kevesebben vannak, én cáfolatképp átélhettem, hogy a sötét éjszakában rengeteg keresztény fáklyája fénylett, mint az égen a tengernyi csillag.

Szent Bernadett lakhelyét és életét megismerve sátrunkat lebontva izgatottan vettük az irányt Madrid felé. A hosszú út

A kis magyarországi csapat a szalézi rendfőnökkel.

fáradalmait feledtette a varázslatos spanyol táj.

15-én este családi szeretettel vártak minket a szaléziak Madridban, ahol barátságos környezetben lakhattunk. Még aznap este megkezdődött az ott felsorakozott Szalézi Család bemutatkozó estje.

Volt olasz bans, kínai táncbemutató, indiai ének és flamenco tánc. Végül hajnalig roptak együtt több száz fiatal a szalézi iskola udvarán, leküzdve minden nyelvi akadályt.

Másnap reggel a kápolnában a spanyol önkéntes szervezők örömmel folytatták üdvözlő programjukat.

16-án a nagy hőség ellenére óriási tömeg gyűlt össze a kivetítővel teli utcákon a nyitó szentmisére. A következő napok délelőttjein a magyar katekéziseket látogattuk, ahol saját anyanyelvünkön vehettünk magunkhoz újra lelki csemegét.

Madridi tartózkodásunk alatt több szalézi programon is részt vehettünk. Az egyik az MGS volt, amelyen a rendfőnök atyán és a generális anyán kívül 7000 szalézi fiatal gyűlt össze. Az egész est fergeteges hangulatban telt. A nemzetközi kórus könnyeket csalt néhányunk szemébe. Az estét szentimádással zártuk.

Két nap múlva az MGS Italia programja családiasabb létszámmal zajlott. Az előző találkozón a világ majd minden országából Madridba érkezett szalézi találkozható, míg az MGS Italián csak olasz szaléziak, egyiptomiak és a mi öt fős magyar csapatunk. A családias hangulatú estén a rendfőnök atya bátorító szavai után táncok, énekek forgatagában ért minket a naplemente. Esténket egy keresztút koronázta egy ódon templomban. A Ifjúsági Világtalálkozó csúcspontja a reptéren töltött virrasztás után a mise volt, amit XVI. Benedek pápa celebrált. Az időjárás viszontagságok ellenére több mint 2 millió fiatal töretlen lelkesedéssel és aktivitással zárta ezt a néhány csodálatos hetet. Testileg elfáradva lelkileg azonban annál inkább feltöltődve hoztunk haza egy egész életre szóló élményeket, tapasztalatokat.

Bizton állítom, hogy nyarunk egyik fénypontja a madridi Ifjúsági Világtalálkozó volt, ahol hitben feltöltődhettünk és új barátokkal gazdagodhattunk.

Domán Vivien, egri animátor

Örökfogadalom a Don Bosco Nővéreknél

Ági nővér 2011. szeptember 10-én tett örökfogadalmat a Segítő Szűz Mária Leányai, Don Bosco Nővérek szerzetesrendjébe a mogyoródi római katolikus templomban.

Magáról és hivatásáról így vall:

Agneza Păduraru vagyok, 1978. november 30-án születtem Bacău (Bákó) városában (Románia). Nyolcan vagyunk testvérek, aminek nagyon örülök, és hálás vagyok Istennek és a szüleimnek. Számomra a legnagyobb ajándék, amit a szüleim adhattak nekem: a testvéreim.

Hat évvel ezelőtt tettem az első fogadalmat Contra di Missagliában (Olaszország). Az első nővéri évemet Mogyoródon töltöttem el, majd két évet voltam Pesthidegkúton, és most már három éve újra Mogyoródon vagyok.

Nyolc nyelvet tanultam, de ezekből csak hármat beszélek viszonylag jól, a román, a magyart és az olaszt.

Amikor az első fogadalmat tettem, a szívemben az már örökre szólt, még ha a papíron csak egy évre is volt szabad akkor letenni. Most az örökfogadalmam megerősíti bennem azt az elhatározást, amit a Jóisten ültetett el a szívemben évekkal ezelőtt, hogy én örökre őhozzá tartozom. Tudom, hogy mindez Isten kegyelme, ennek nagyon örülök, de azt is tudom, hogy ugyanakkor felelősségem is jár a részemről.

A hivatásom Isten ajándéka, nem az én érdemem, ezért nagy hálát érzek az Atyaisten iránt. Töletek, akik olvassátok ezeket a sorokat azt kérem, mondjatok egy imát értem, hogy a Szűzanya közbenjárása által hű legyek a hűséges Istenhez, és hogy minden pillanatban az Ő akaratát teljesítsem.

Köszönöm. Isten áldása kísértse minden lépteteket!

Ági nővér

Európa Terv: fény és árnyék az úton

Az Európa Terv Bizottságának ötödik ülése július 31-től augusztus 2-áig zajlott Santiago de Compostelában, Spanyolországban. Témái voltak: az új evangelizáció, a migráció és az eddig megtapasztalt nehézségek átbeszélése.

A találkozó színhelye emlékeztetőül szolgált Európa keresztény gyökereire: 1075 óta érkeznek zarándokok az egész Európából Santiago de Compostelába. A városban tett látogatás és a Jakab apostol sírjánál elmondott ima segített a bizottság tagjainak, hogy elmerüljenek Európa történelmében és elmélkedjenek a jövőjén. A don Francesco Cereda által vezetett ülés első témája az európai kultúra kihívásai és lehetőségei az evangelizáció terén volt. Abban egyetértettek, hogy az európai evangelizálás számára új utakat kell keresni, ezért végiggondolták, hogy milyen ötleteket tudnának fölhasználni az új evangelizálás során.

Az európai migráció összetett kérdés volt a második téma. A bizottság mélyebben átvizsgálta ezt a jelenséget, hogy jobban átlássa a szaléziaktól várható reaktívokat, megértse, miben kell még fejlődni, fölismernie a nagyobb nehézségeket, ötleteket javasoljon és mindenképpen, hogy a tagok megosszák egymással a hasznos stratégiáikat. Az első lépés ezen a téren az lesz, hogy anyagot gyűjtenek az európai tartományok és tartományi küldöttek számára.

A harmadik téma az Európa Terv kommunikációs háttere volt. Miután don Filiberto González, egyetemes tömegtájékoztató megbízott találkozott az Európa Terv kommunációs kapcsolattartóival, mindenki számára világossá vált, hogy nehéz lesz megérteni a szalézi tartományokkal a terv mibenlétét, ezért a könnyebb érthetőség elérésére átláthatóvá kell tenni az Európa Tervet.

Végül körvonalazták a nem európai tartományok szerepét az Európa Tervben. Az idei, novemberre tervezett misszionárius találkozó után rendszerezettebben is áttekintik ezt a téma a régióvezetőkkel.

Habár a rendfőnök atya már 2009. január 31-én bejelentette az Európa Terv indulását, a megvalósítása valójában most kezdődik. Sajnos minden lépést csak sok akadály legyőzésével tudunk megtenni, mert ahhoz, hogy sikeresek lehessünk, alapjaiban kell megváltoztatni a gondolkodásmódunkat; ugyanakkor a

bizottság meg van győződve róla, hogy ez a változás nagy előrelépésekkel kecsegtet, és az első gyümölcsei már kezdenek beérni.

Misszióba
Európa szívébe

Tegnap még Európából az Újvilágba mentek evangelizálni a misszionárius szerzetesek. Ma, amikor úgy tűnik, hogy Európa elvesztette kulturális és szellemi identitását, a dolgok megváltoztak, és más kontinensekről érkező misszionáriusok tanúskodnak Krisztus mellett az öreg kontinensen. Pedro Ayala szalézi szerzetes pap a mexikói Guadalajara szalézi a tartományból jött, egy a 142. szalézi missziós expedíció tagjai közül. Európa újraevangelizálási projektje részeként az amszterdami Don Bosco Ház szalézi közösségébe küldte, ahol a veszélyeztetett fiatalokat szolgáló önkéntesek képzésén fog dolgozni.

Ayala atya nem ijedt meg a feladattól: - A szalézi missziós küldetés az emberi fejlődéshez kapcsolódik. Különböző típusú szegénység van, így létezik lelki szegénység is, ami arra készíti az embereket, hogy életüket drogokkal, szexszel, önzéssel töltsék ki... Sok fiattal lesz alkalmam találkozni. Nem akarok csak anyagi dolgokat nyújtani nekik, hanem megismerni az embereket, közel kerülni hozzájuk és feléleszteni bennük Krisztus világosságát. Csak attól félek, hogy a jólét hatására elvesztem a motivációt, ami hajt, hogy elvigyem Istent a fiataloknak. A misszionáriusnak nagy szüksége van a párbeszédre, hogy felfedezze az értékeket, amelyekre támaszkodhat anélkül, hogy megfélemezne arról, hogy a cél mindig Krisztus, és hogy nem érvekel, hanem tanúságtételen keresztül kell evangelizálnunk.

Tallózás az ANS anyagaiból

A szalézi munkatárs

Az ifjúság szociális válsághor-
dozó. A kedvezőtlen társadalmi, szociá-
lis, családi és iskolai hatások, az érték- és
normaválság, az egyre több családban
érzékelt életvezetési problémák miatt
növekszik a feszültség és csökken a tűrő-
képesség, ami nemcsak az otthonokban,
hanem az óvodákban, iskolákban, kollé-
giumokban, oratóriumokban is érezteti
hatását. A gyermekek teljesítményinga-
dozása, a tartós teljesítményzavar, visel-
kedés- és kapcsolatteremtési zavar -
mindezek következmények lehetnek. A
kiemelten fontos **preventív pedagógia**
mellett számolnunk kell a kialakult prob-
léma megoldásával is. A megelőzés és az
esetkezelés területén egyaránt fontos
szerepet kaphat a Szalézi Családban a
szerzetes nővérek és atyák, a Don Bosco
lelkiségben nevelő-tanító pedagógusok
mellett a szalézi munkatárs.

Magyarországon a két világháború között
léteztek úgynevezett iskolanővérek. Az
iskolanővéri szolgálat működésének ide-
jén igen szélesen értelmezett tevékeny-
ségnek számított az iskolai gyermekvé-
delem, melynek első formája a higiénias
feladatok ellátására irányult. A korai
időszakokban odafigyeltek a gyermek-
munka korlátozására is, és felmerült a
sérült gyerekek védelme a speciális gyer-
mekvédelmi vonatkozások figyelembe-
vételével. Gyermekvédelmi funkciót
ellátó szolgáltatásnak minősült a napköz-
i, a gyermeknyaraltatás és még az isko-
lakönyvtár is. A korabeli „szociális mun-
kás” segített a tanulmányi problémák
megoldásában, kapcsolatot létesített az
iskola és a család között, közbelépett a
gyermek veszélyeztetettsége esetén, segí-
tett a szociális problémák megoldásában,
segélyt osztott és üdülést szervezett.

Az intézményes nevelés-oktatás – legyen
az óvoda, általános vagy középiskola –
előnye kétségtől, hogy a gyermek álta-
lában 3 éves korától kezdve 18 éves ko-
ráig a nap jelentős részét ezekben az in-
tézményekben tölti, így gondolhatnánk,
hogy „könnyebb” dolga van az intézmé-
nyeknek – és az ott dolgozó pedagógu-

soknak –, hiszen nem kell a problémákat
külön „felderíteni”; elérhető, megérinthe-
tő és segíthető az érintetté vált gyermek
és annak családja. A pedagógiai gyakor-
lat mégis számos olyan nehéz helyzetben
élő, nevelkedő fiatalot tart számon, akik
várják a támogatást!

Meggyőződésem, hogy a szalézi munka-
társ feladata: *munkálkodjon mindazzal,
mindazon, ami érintkezik az emberrel, a
környezettel vagy mindkettővel, hogy
biztosíthassa a jobb összhangot, a prob-
lémákkal való sikeres megbirkózás szük-
ségletei és a környezet diktálta követel-
mények között abban a közösségben, ahol
éppen él és dolgozik.* Minden szalézi
munkatársnak meg kell találnia a maga
feladatát az adott közösségben/közössé-
gekben, s nem szabad várni arra, hogy a
jelentkező problémák majd megoldódnak
maguktól, avagy mások által.

A gyermeknek **segíteni kell** abban, hogy
megtanulja „kinyújtani kezét”, a Szalézi
Család minden tagjának pedig feladata,
hogy a maga eszközeivel „nyúljon” a
gyermekek után. A szalézi munkatárs
esetében az ő intézményes nevelésen
kívüli státusza teszi még inkább lehetővé
azon gyerekek gondjainak, problémáinak
felvállalását – a lehetőségekhez mérten –,
akik az iskolák falain kívül rekedtek. A
legtöbb esetben az oktatási rendszerből
kiszorult gyermekek még nehezebb gon-
dokkal küszködnek, mint a falakon belül
lévő kortársaik. Ők azok, akik elsődlege-
sen potenciális alanyai a bűnözésnek, a
kábitószernak, az alkoholnak vagy a
gyermekprostitúciónak

A pedagógus minősíti, értékeli a gyer-
mek teljesítményét. A szalézi munkatárs
nem minősít, hanem lépéseket kezdemé-
nyez, erősít/előidéz olyan változtatáso-
kat, amelyek eredménnyel járhatnak.
Más a tanár-diák kapcsolat és a szalézi
munkatárs-fiatal viszony. A pedagógus
meghatározott nevelési-oktatási tervek
szerint dolgozik, míg a szalézi munkatárs
adott szituáció, élethelyzet megoldására
egyéni stratégiákat dolgoz ki és alkal-
maz. „*Kössük össze a természetet a ter-
mesztetföldről világgal, a szabadságot a
tekintéllyel, a földi célokat az örök céllal.
Ne rögzítsük az örvényeket, hanem épít-
sünk rajtuk hidakat.*” (Prohászka, 1998,
106.)

Követendő a pécsi szalézi munkatársak
fáradtságos és nemes munkálkodása,
akik Don Bosco lelkiségét tettek által, a
szalézi rend támogatásával, de állandó
jelenlétüket nélkülözve valósítják meg
nap mint nap. Sok ilyen közösségre lenne
szükség hazánkban!

A szavaknak súlya van, a cselekedetek
tanítanak. A szalézi munkatárs feladata a
fiatalok támogatása, vállalt kötelességét
szeretettel végezve fontos, hogy jó példá-
val járjon elől. „... *Nyisd meg szívüket,
hogy életünket az ifjúságnak szenteljük és
mindazoknak, akiknek szükségük van
segítségre...*” (A Szalézi Munkatárs imá-
ja, részlet)

Golyán Szilvia

Irodalom

*A Szalézi Munkatárs Imája In: Szalézi
Imakönyv (én.) Szalézi Szent Ferenc Tar-
tomány, Budapest.*

*Fascie Bertalan (1991): Don Bosco ne-
velési módszeréről. Források és magya-
rázatok.*

*Prohászka Ottokár (1998): Élő keresz-
ténység (Prohászka Ottokár indexre ke-
rült művei). Kairosz Kiadó, Budapest.*

MEGHÍVÓ

A Pécsi Székesegyházi Plébánia Don Bosco Napközije
október 29-én, szombaton, boldog Rua Mihály emlék-
napján ünnepli fennállásának 15. évfordulóját. Ebből az
alkalomból minden szalézi atyát, nővért, testvért, munka-
társat, animátort és növendéket nagy szeretettel hívnak és várnak
közös hálaadásra, mely szentmisével kezdődik a **Székesegyház
Corpus Christi kápolnájában 10 órakor**. Utána visszaemlékezés,
műsor és szerény agapé a Káptalan u. 8-ban (Dóm múzeum + Napközi
terme), majd kötetlen beszélgetés, igény szerint városnézés.
Korlátozott számban szállást is tudnak biztosítani (3000 Ft/fő/éj).

Jelentkezés október 20-ig a 06/72/321-993 ill. +36 30 247 75 31 **telefo-
non vagy emailben:** donboscopecs@luna.hu vagy donboscopecs@gmail.com
Levélcím: Mezey Klára, 7622 Pécs, Jókai u. 47.

TANÍTÓJA TÁMOGATJA,
KÜLÖN FOGLALKOZIK VELE
ÉS GYORS HALADÁSRA
SEGÍTI.

TE, AKI
KANÁSZNAK
CSÚFOLTAD
JÁNOST, OLVASD
FEL A DOLGO-
ZATODAT.

MOST PEDIG
HALLGASSUK
MEG
JÁNOSÉT.

AKI ILYEN FOGALMA-
ZÁST ÍR, MEGENGEDHETI
MAGÁNAK AZT IS, HOGY
KANÁSZBAKÁNCST HORDJON.
MERT AMI AZ ÉLETBEN SZÁMÍT,
AZ NEM A LÁBBELI,
HANEM A FEJ.

EZEKBE AZ ÉVEKBEN JÁNOS NAGY VESZÉLYBEN
VOLT. NÉHÁNY TÁRSA RÁ AKARTA VENNI, HOGY
TANULÁS HELYETT PÉNZBEN KÁRTVÁZZANAK,
DE NEKI NEM VOLT PÉNZ.

ITT AZ IDŐ,
HOGY
FELÉBREDJ.
TANULJ MEG
ÉLNI!

LOPJ A GAZ-
DÁDTÓL VAGY
ANYÁDTÓL.

ÉDESANYÁMAT
NAGYON
SZERETEM.
NEM SZERETNÉK
NEKI GONDOT
OKOZNI.

SAJNOS A SZERETETT
TANÍTÓT ÁTHELYEZTÉK.
AZ ÚJ TANÍTÓ PEDIG NEM
TUDOTT FEGYELMET TARTANI.

ELÉG!!
CSÖND LEGYEN!!!

A KÖZELI MONTALFIÁBAN
BÚCSÚ VOLT. JÁNOS ELMENT.
TUDTA, HOGY EGY PÓZNÁT
ÁLLÍTANAK, AMIN MINDENFÉLE
JUTALMAK VANNAK.

AKI FÖLMÁSZIK
ARRA A MAGAS
PÓZNÁRA, EGY
ERSZÉNYT IS
NYERHET HÚSZ
LÍRÁVAL!

MÉG
SENKINEK SEM
SIKERÜLT FEL-
MÁSZNI. A FELÉIG
SEM JUTOTTAK,
ÉS FELADTÁK.

AHAA!

EZ A PÉNZ
NEKEM MOST
PONT JÓL JÖNNE.
MEGPRÓBÁLOM!

AHAAHA!

FOLYTATJUK...

Élettel teli ifjúság

Összefoglaló a MOSZAT
eddig munkájáról

A Magyar Országos Szalézi Animátor Tanács (MOSZAT) életében 2009 októbere óta lelkesen folynak a munkálatok. Országos szinten is folyamatos a kapcsolattartás az animátorok és a szalézi élet képviselői között, segítve az oratóriumi közösségek, szalézi házak együttműködését. Marsiczki Roland balassagyarmati vezetőségi tag kifejtette, hogy a tanácsban évente váltják egymást a delegált képviselők, így fenntartva a folyamatos lelkesedést és az állandó fejlődést. Idén a szeptemberi találkozón Kovács Kati nővér és Vitális Gábor atya vezetésével már új formációban tervezhette a jövőt a képviselő közösség. A fő téma az októberi „Színezd újra” országos animátor találkozó megszervezése volt.

- Az elmúlt időszakban folyt már tanácskozás Balassagyarmaton, Egerben, Mogyoródon, Nyergesújfalun, Óbudán, Pélföldszentkeresztben és Pécs városában. Ügyelünk arra, hogy minden szalézi házat meglátogassunk. Szeretnénk a jövőben találkozni például Szombathelyen és Kazincbarcikán is – közli a

koordinációs felelős, Csány Márton. Novák Nina mogyoródi delegált visszatérve az eddigi tevékenységekre elmondta, hogy szép eredményként könyvelhető el az animátorok ígérettelének országos kiterjesztése, a feladatok központosítása, a vándoranimátor program, a STÉG (LADIK előtti egy hetes ifjúsági tábor), a magyar animátor találkozók megszervezése és a Savio-díj megalapítása.

A MOSZAT előnyének összeírása nem okozott nagy fejtörést az animátor tanács tagjainak. Domán Vivien egri animátor örül annak, hogy tanácsokat, bátorítást nyújthatnak egymásnak a közösségek, és hogy nyíltan, egymást meghallgatva lehet beszélni a felmerülő problémákról. Telek Zsuzsanna volt balassagyarmati delegált a tanács pozitív hatását abban látja, hogy ilyen formációban könnyebb szervezni, hamarabb össze lehet állítani a programokat. Horváth Melinda mogyoródi animátor a képzést is helyesli, illetve a szentmise és a lelki fejlődés központba állítását. Horváth László szombathelyi

mátor nagyon jónak tartja, hogy nagy számban lehet mozgatni az embereket, az egyéves mandátumot pedig helyesli a folyamatos lendület megtartása miatt. Péterfia Karola pécsi delegált előnyként fogalmazta meg a tanácskozás váltakozó helyszíneit, hiszen így a szalézi házakat és oratóriumokat jobban meg lehet ismerni, sokat lehet tanulni egymástól. A szalézi házak fiataljai bátrabban létesítenek kapcsolatot és gyakrabban vesznek részt a programokon, melyekre egyre nagyobb lelkesedéssel jönnek a résztvevők - mondják a nyergesi delegáltak Szlávik Adél és Gyarmati Dávid. Óbudai delegáltként Van der Meer Dorka a tanács alappilléreit emelte ki, amelyek között szerepel a tanács koordináló szerepe az animátor közösségek között, a lelki és pedagógiai formálódás, a fiatalok felelősségteljes szolgálatának képviselése, a szalézi intézményekben működő fiatalok ötleteinek, terveinek, programjainak felkarolása. Az országos összejöveteleknek nincs még vége! Az élettel teli összefogás folytatódik tovább a kitűzött alappillérek támaszkodva az ifjúság érdekében, továbbra is nagy örömmel és lelkesedéssel együttműködve a szalézi élet képviselőivel.

ÚJ MOSZAT - Újult erővel, új összetételben látott munkához a Magyar Országos Animátor Tanács. Az új tagok: Bodnár Brigitta (Eger), Gáborik Flóra (Balassagyarmat), Horváth Melinda (Mogyoród), Somogyi György (Pécs), Zagarits Mária (Nyergesújfalu), Van der Meer Dorottya (Óbuda),

Pálfalvi Ivett

Első hallásra talán furcsa a téma. Sokakban felmerülhet a kérdés: „Minek erről egyáltalán beszélni? Hiszen tudunk mindent.” Lányokból nőkké válunk, megismerkedünk valakivel, kapcsolatunk komolyabbra fordul, szerelmesek leszünk egymásba, aztán jön a házasság, szerelmünk gyümölcsei, a gyerekek és utána csak élünk boldogan.

A mai rohanó és felgyorsult világban, melyben az önzés, a fogyasztás és a siker kultúrája uralkodik, nem könnyű az árral szemben úszni, igazán élni az önzetlen szeretet és az önátadás logikáját. Pedig az ember csak akkor lesz igazán boldog, ha megtanul szeretni és ajándékkal adni önmagát. Nagy kegyelemnek tartom, hogy ezekről a dolgokról nemcsak felületesen hallhattunk egy előadásban, hanem az egész lelkigyakorlat ezek köré a témák köré épült fel.

De kezdjük az elejétől. A lelkigyakorlat színhelye a dédestapolcsányi plébánia épülete volt (közel Kazincbarcikához). Augusztus 22-én, hétfőn érkezünk és augusztus 27-én, szombaton búcsúztunk el egymástól. Az érkezés után átrendeztük a bútorokat, próbáltuk belakni a szobákat, falakat, még a seprű is jól állt a kezünkben. A második napra közös kirándulást gondoltak ki Hervayová Elvira nővér és Egyházy Kata nővér, ami kiváló alkalom volt arra, hogy jobban megismerjük egymást.

A lelkigyakorlat elkezdődött még kedden este a szentmise után, amelyre eljött Vítális Gábor atya (azaz Múli) Kazincbarcikáról. A nővérek felváltva tartották

Szeretni és odaadni önmagunkat

FMA lelkigyakorlat női mivoltunk teljes kibontakozásáról

nekünk az előadásokat a témákról, és mindig megtalálták a dinamikát, amely nemcsak érdekessé tette az előadásokat, de segített az elmélyülésben is. A csendekben pedig találkozhattunk Jézussal.

Szó volt női mivoltunk elfogadásáról, az önátadásról, az anyaságról és a szüzességről, az igazi szeretetről, a nő szépségéről, a Jézussal való kapcsolatról a Szentírás és az Eucharisztia keresztül és a Szűzanya példájáról mások szolgálatában.

Mivel kilencen voltunk, végig teljesen családi hangulat uralkodott, és a közös megosztások alkalmával sem volt probléma megnyitni és beszélni problémáinkról. Ezekből a megosztásokból is nagyon sokat tanultunk. Természetesen lehetőség volt a személyes beszélgetésekre is, éreztük, hogy van ránk idő.

Étkezéseink alatt zene szólt, ami a csend után nagyon jólesett mindenkinek. Minden nap voltunk szentmisén, nemcsak Dédestapolcsányban, de beültünk a kis-

buszba és elmentünk Kazincbarcikára is. Pénteken Andrásfalvy János atya jött gyóntatni és misézni. Esténként zenés szentségimádás volt a templomban, ami méltó befejeése volt minden napunknak. Természetesen este a szentségimádás előtt építettük a közösséget, énekeltünk, táncoltunk, szalonnát sütöttünk, játszottunk, beszélgettünk, neveltünk.

A lelkigyakorlat alatt nemcsak hallgattuk a nővéreket, de tapasztalhattuk is, hogy az általuk képviselt és élt értékek nem ódivatúak és konzervatívak, hanem éppen ellenkezőleg, örökérvényűek és állandóak.

Nem szabad elfelejtenem megköszönni Katinak a sok finomságot, amit készített nekünk. Szolgálatáért Isten áldja meg! Hálások vagyunk a nővéreknek, a szalézi atyáknak, de főleg Jézusnak, akinek a jelenlétét és szeretetét minden percben tapasztalhattuk, és vele tölthettünk el egy csodálatos hetet.

Pacsuta Mária

Itt az alkalom, lányok!

A Magyarországon működő Don Bosco nővérek az előttünk álló időszak lelki programjainak gazdag kínálatával várják az érdeklődő 18-30 év közötti lányokat Mogyoródon. **Minden hónap második vasárnapján 10-16 óráig** várják az olyan lányokat, akik szeretnék elmélyíteni imaéletüket, hogy a Szentírás részletein keresztül rövid vezetett, majd csendes személyes elmélkedés és közös megosztás során keressék együtt Isten akaratát életükre. **Minden hónap harmadik vasárnapján** hivatástisztázó lelki napra várnak minden olyan lányt, aki szeretne többet megtudni élethivatásáról. Az alkalom közös szentmisével kezdődnek 8.30-kor a plébánián, majd 10 órai kezdéssel délután 16 óráig folytatódnak.

Jelentkezés és egyéb információ Egyházy Kata nővérnél: egyhaziakata@freemail.hu telefon: +36-20/2553305 A meghívók letölthetőek a www.szaleziak.hu adattárából.

HÍREK A SZALÉZI VILÁGBÓL

Csoda történt Indiában! - Ebben az évben április 29-től november 30-ig van Don Bosco urnája Indiában. Minden nap legalább három helyet látogat meg és több ezren fordulnak hozzá bizalommal nap mint nap. Don Bosco jobb kezének csontjai vannak elhelyezve az urnában. Az a jobb kéz, amellyel megáldotta azokat, akik hozzá fordultak, amellyel feloldozta a bűnbánókat, amellyel oly sok csodálatos üzenetet írt, amellyel vigasztalt, megnyugtatót, amellyel fogta a fiatalok kezét és reményt öntött a bizonytalankodók szívébe, amellyel annyit dolgozott, amellyel annyi szegény sorsú fiatalon segített - és amellyel most meggyógyított egy 11 éves indiai kislányt. A leány neve Larisuk Khongsit. Már négy éve ágyban fekvő beteg volt, mert játék közben súlyos baleset érte.

Szülei kilenc gyermeke közül ő a hatodik. Nem volt keresztény, ősei törzsének vallását gyakorolta. A balesete 2007-ben történt. A lába megbénult, még felállni sem tudott. A jobb lábán és a jobb kezén nem gyógyuló sebek voltak. A kórházban nem tudtak rajta segíteni, az orvosok le akarták amputálni a lábát, de az édesanyja nem engedte. Amikor Khongsit hallott a csodatevő Don Bosco urnájának indiai zarándokútjáról, kikönyörögte édesanyjától, hogy vigye el őt Don Bosco urnájához. Kívánsága teljesült 2011. június 19-én, amikor imádkozhatott Don Bosco urnája előtt. Khongsit egyszerűen, de mély hittel imádkozott Don Boscóhoz: „Don Bosco, kérlek, gyógyíts meg engem, hogy újra járassak iskolába.”

Két nap múlva a kislány erős ösztönzést érzett magában, hogy fel kell állnia és járnia kell. Erre felállt, járni kezdett és édesanyjához ment, aki ruhát mosott a közeli patakban. A lábán a sebek egy hónap alatt teljesen begyógyultak.

Larisuk Khongsit augusztus 16-án, Don Bosco születésnapján keresztelkedett meg, a keresztségben a Larisa Mary Khongsit nevet vette fel. A keresztelés Don Bosco urnája előtt zajlott, azon a helyen, ahol az akkor még ágyhoz kötött kislány imádkozott a gyógyulásáért. Larisukon kívül még 22 fiatal megkezdte a csoda hatását.

A katekizmus a szentekről a következő tanítást adja: „A tanúk, akik előttünk mentek be az Országba, - főleg azok,

akiket az Egyház "szenteknek" ismer el, életük példájával, írásaikkal és mai imádságaikkal közlik az imádság élő hagyományát. Látják Istent, dicsérik Őt, és nem szűnnek meg törődni azokkal, akiket a földön hagytak. Amikor bementek "Uruk örömebe", "sok fölé" állították őket. Közbenjárásuk Isten tervének a legmagasabbrendű szolgálata. Imádkozhatunk és kell is imádkoznunk azért, hogy értünk és az egész világért közbenjárjanak.”

Két év múlva, amikor majd mi is találkozhatunk Don Bosco urnájával, amelyben áldott jobb keze pihen, tulajdonképpen úgy kell éreznünk, hogy magával Don Boscóval találkozunk, és ne legyen a találkozásunk csak felületes külsőség, hanem mély hittel és imádsággal való lelki találkozás.

Raja Derossi/www.cathnewsindia.com

Indulásra kész a szalézi misszionáriusok 142. csoportja -

Befejeződött a kurzus, amelyen az új misszionáriusokat készítik fel hivatásuk betöltésére. A program amely szeptember 1-én kezdődött a római rendfőnökségen és szeptember 25-én ért véget Colle Don Boscón, ahol a rendfőnök ünnepélyesen átadta az új misszionáriusoknak a missziós keresztet és útnak indította őket.

A felkészülés során az új misszionáriusok képzése négy modulból állt: bevezetés, az antropológiai-kulturális dinamika és az inkulturálódási folyamatok vizsgálata, a misszionálás elvei és a szalézi misszió sajátosságai. A kurzus résztvevői

találkoztak a rendfőnökkel és több szalézi főelőjáróval és megismerkedtek Róma és Torino szent helyeivel.

A 142. missziós csoport tagjai között van 31 szalézi szerzetes, 21 Don Bosco nővér, 5 Irgalmas Jézus nővér, 3 laikus misszionárius a Don Bosco Közösségből és az NGO 14 laikus tagja. Közülük 14 szalézi szerzetes és 5 nővér Európában folytatja küldetését. *ANS-Róma*

Don Bosco bevásárlóközpont nyílt Németországban -

A Német Szalézi Tartomány élelmiszer tanáruháza nyitott Aschau-Waldwinkelben. Az új bevásárlóközpont, amely a helybelieket ellátja friss élelmiszerrel, 23 fogyatékos fiatalnak nyújt képzést és munkalehetőséget. A Don Bosco oktató-szupermarket szeptember 8-án nyitotta meg kapuit a vásárlók előtt, miután előző nap ünnepélyesen megáldották.

A supermarket 600 négyzetméter alapterületű, posta, pékség és hentesüzlet is működik benne. A szaléziaknak Waldwinkelben már van egy oktató-szállodájuk, de a bevásárlóközpont még az ő számunkra is újszerű - mondta Franz-Ulrich Otto atya, aki meg van győződve róla, hogy Don Bosco a mennyben velük együtt örül az új projektnek, amely a rend alapítójának gondolata szerint "új, szokatlan megoldásokat keres, hogy a fiatalok jövőjét biztosítsa."

Az üzlet felépítése, ahol 23 fiatal eladó részesül gyakorlati képzésben, 1,5 millió euróba került és hat hónapig tartott.

- Szerettünk volna egy olyan üzletközpontot, amely kiemelkedik a szokásos diszkontok sorából és a sikere nem pusztán a gazdasági nyereségen alapul. Egyértelműnek kellett lennie, hogy itt az egymás iránti figyelmesség és barátságos légkör uralkodik, a Don Boscó-i öröm megtalálható a levegőben - mondta Otto atya. Mindez a külsőségekben is látható, hiszen minden helyiségben keresztet helyeztek el és a bejáratnál egy Don Bosco kép hívja fel a vásárlók figyelmét a XIX. századi szentre, aki a Torino utcáin csellengő fiatalok számára képzést és otthont kínált. *donbosco.de*

Tudj meg még többet a szaléziakról: www.szaleziak.hu

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

uzsonnáztunk, állatháborút és számháborút játszottunk. Az esti program activity volt. A gyerekek két csoportja könnyen megverte az animátorokból és szaléziakból álló csapatot.

Pénteken Esztergomba kirándultunk, itt tartottunk csoportbeszélgetést, játszottunk és előadást hallgattunk Laura Vicuña életéről. Visszaérkezve csapatzászlót festettünk, este pedig szalonnát süttöttünk a nagynehezen meggyújtott tábornőznél. Később bátorságpróbát tartottunk, mindenki nagy öröme. Ez volt az egyik legjobban sikerült program.

Szombaton délelőtt Havasi József atya beszélt nekünk Sándor Istvánról, utána záró szentmisére mentünk. A délutáni gálára, amire a szülőket is meghívtuk, mindkét csoport rövid színdarabbal készült, ezen kívül a lányok énekeltek, a fiúk pedig előadták titokban gyakorolt táncukat. Közös imával és eredményhirdetéssel zárult a tábor. Sajnos csak négy napot töltöttünk együtt, de szép emlékekkel, kissé fáradtan, de vidáman jöttünk haza. *Bogdányi Magdi, újpesti animátor*

EGER

Oratórium Mazzarello Máriával és Don Boscóval - A kéthetes nyári oratórium Gamoń Ewa nővér szervezésében az egri Segítő Szűz Mária Főiskolai Leánykollégium területén Mazzarello Szent Mária szavaira épült: „Légy mindig vidám és szerezz örömet másoknak!”. A tábor nyugodtan nevezhetjük megméretetésnek az új és régi animátorok számára is, hiszen most a tíz nap alatt minden napot más-más csoport vezényelt le. Egy adott csoport tartotta az aznapi reggeli tornát, a közös szervezett játékokat és a nagycsoportos foglalkozást, melyek ma-

Bérmálás Péliföldszentkereszten

Az újraindulás óta első alkalommal volt bérmálás a péliföldszentkereszti kegytemplomban. Szeptember 18-án, vasárnap, az őszi búcsú estéjén Székely János segédpüspök tizenhárom bérmálkozó fiatal számára kérte a Szentlélek ajándékait. A bérmálkozók jelentős része a nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskolában, Ábrahám Béla atya vezetésével készült a keresztény nagykorúság szentségére. Az iskolában, amely tíz éve került vissza eredeti alapítójához, a szalézi rendhez, eddig is voltak keresztelések és elsőáldozási felkészítő is folyt, de ez az első alkalom, hogy bérmálkozó csoport indult. A bérmáláson jelen volt a bérmálkozók szülein, rokonain és barátain kívül az iskola igazgatója, Lux Ambrus is, aki osztozott a fiatalok örömeiben és reményét fejezte ki, hogy nem ez lesz az utolsó alkalom, hogy az iskola tanulói közül bérmálkozó csoport kerül ki.

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Legyetek jók, ahogyan ők... - Újpesti Szalézi Nyári Tábor - Hosszas tervezgetés és előkészületek után, augusztus 10-én, szerda reggel harminc résztvevővel elkezdődött az első önálló szervezésű újpesti szalézi tábor Péliföldszentkereszten, Jakab testvér és Domonkos testvér vezetésével. Témánk három fiatal – Savio Domonkos, Laura Vicuña és Sándor István – élete volt. Róluk szóltak a reggeli előadások, az ő életükön keresztül láthatták meg a gyerekek, mit jelent szentnek lenni. Szerdán, miután mindenki megérkezett és megtalálta a helyét, ebédelni mentünk, majd a délután ismerkedéssel, bansolással, akadályversennyel és csoportbeszélgetéssel telt. A közösen készített vacsora után filmnézés következett. Csütörtökön délután a sorversenyek után Öregköre kirándultunk. Kint

Az első önálló újpesti hittanos tábor - Sajnos csak négy napot töltöttünk együtt.

gukban hordozták az egyes napok kiscsoportos beszélgetéseinek témáit is (család, szentté válás, adakozás, apostolkodás, ima...). Mazzarello Mária életét eljátszott történetekből ismerhették meg a gyerekek, akik több mint százan voltak. Az egyre csak bővülő animátorseregben voltak középiskolások, főiskolások, pedagógusok és más környékbeli segítőkész fiatalok. A sokoldalú látásmód és életszemlélet birtokában könnyedén tudtuk segíteni egymás munkáját.

A tábor első, legmeghatározóbb eseménye a nyitó szentmise volt, ennek keretén belül zajlott le a kis- és nagyanimátorok avatása és az animátori ígéretétel. Ezen a nyáron sem maradhattak el a különféle kézműves foglalkozások (természkép, gyöngyszövés, csipeszátlátka, gyertyaöntés, pirográfia...) és az uszodai látogatások. Idén Budapestre kirándultunk. A fiatalok nagy lelkesedéssel hallgatták az idegenvezető szavait a Parlamentben, a Fővárosi Állatkerben töltött idő pedig a nagy hőség ellenére is nagy sikert aratott. Az idei évben sem maradhatott el Katona István nyugalmazott segédpüspök úr látogatása. Minden napot a Van Dael Fülöp szervita atya által celebrált szentmisével és hálaadással zártunk. Az utolsó napokhoz közeledve újra üdvözölhettük körünkben a városi televízió és a Szent István Rádió kedves munkatársait. A gyermekek nagyon élvezték jelenlétüket, szívesen adtak interjút. Az élményeket is megörökítettük, számos fényképezőgép kattánása hallatszott a nap minden szakában, az elkészült képeket a gyerekek izgatottan várták, az utolsó nap végén haza is vihetők. A záróünnepség szokás szerint szentmisével kezdődött, amelyet sok színes produkció követett a gyermekek előadásában. A fiatalok ismét nagyon kreatívnak bizonyultak, amikor

Kirner Gábor első fogadalma - Régi rendi hagyományhoz híven szeptember 8-án, azaz Kisboldogasszony ünnepén teszik le első fogadalmukat a rend novíciusai, vagyis az újoncok. Idén Kirner Gábor (jobbra elől) szalézi novícius jutott el a fogadalomtétel nagy eseményére. Gábor jelöltévé a Róma melletti Genzano Versiglia Szent Alajos jelöltházában töltötte, egy rendkívül színes, nemzetközi csapatban. Vele együtt még hét újonc tette le első fogadalmát a genzanói Szentháromság plébániatemplomban don Adriano Bregolin rendfőnöki vikárius kezébe.

át kellett adni azokat az ajándékokat, amelyeket a csoportok egymásnak készítettek. A nap záróeseménye a vendégekkel és a gyermekekkel együtt eltöltött nyársalás volt, eközben kivetítón csodálhatták meg a kézműves foglalkozásokon készített tárgyakat.

Köszönet ezért a felejthetetlen két hétért a nővéreknek, a kollégium dolgozóinak, az animátor-társaknak, a kispapoknak, atyáknak és nem utolsó sorban a gyerekeknek. Mazzarello Mária és Don Bosco áldása kísérje minden cselekedetünket!

Szabó Sándor, egy animátor

MOGYORÓD

20 nap alatt a család körül - Jézus a családiasság jelképe – így szólt az idei jelmondatunk, amiről négy héten át beszélgettünk - apa, anya, testvérek, egyházi közösség szerepéről, korosztályok szerint felosztva hét csoportban. Közel 220 gyermek vett részt a táborunkban, akikkel 30 animátor és segítő foglalkozott. Délelőtt a közös elmélkedések után az általuk választott kézműves foglalkozásokkal ismerkedhettek meg és próbál-

Eger - A nyári napközi oratórium résztvevői a Parlamentbe is ellátogattak.

hatták ki ügyességüket (pl. agyagozás, famunka, szövés, stb.). Délután csapatokba osztpva versenyezhettek a vándorkupáért. Kirándulni is voltunk Székesfehérváron, majd utána a Velencei-tóban csobanhattunk egyet és részt vettünk a szolnoki egyházmegyei találkozón is, illetve már negyedik alkalommal meghívást kaptunk a Sándor-huszárokhoz, ahol mindig nagy szeretettel várnak és lovagolásra is lehetőséget kaptunk. A zárónapon a munkatársak fogadták a gyerekeket az akadályverseny állomásain. Délután az elkészült művekből kiállítás rendeztünk a látogatóknak a rendházban. Végül szentmisével adtunk hálát az Úrnak az oratóriumért, majd közösen átsétáltunk a Fötrre, ahol a gyerekek és az animátorok színes műsorokkal örvendeztették meg a közönséget.

Novák Nina

PESTHIDEGKÚT

A Földet az Úr azért adta... - Az idei nyári oratóriumban nagyon sok szép élményben lehetett részünk. Az iskola befejezése után rögtön, már június 16-án reggel elkezdtük a programokat és a felkészülést a záró ünnepségre, melyre 24-én délután került sor, mintegy 40 gyerek, 10 animátor, néhány felnőtt és a nővérek részvételével. Szűk másfél hetünk volt arra, hogy az oratórium keretein belül sokat játsszunk, beszéljünk, jól érezzük magunkat. Az idő nagyon hamar elrepült, de Páduraru Ági nővérnek köszönhetően nagyon tartalmasan telt. Témánk a „Gyertek és meglátjátok!” idei strennán túl a szívárvány volt, és ehhez kapcsolódva a béke. Minden délelőtt Ági nővér egy történetből egy részletet mesélt el, amit aztán átbeszéltünk, megnéztük, hogy mit tanulhatunk belőle. Az oratórium végére a gyerekek a záró ünnepségen színdarabban előadták az egészet. Ez adta meg együttlétünk törzsét, a szentmise pedig a keretét. Csütörtökön délelőtt a Szentlélek segítségét kértük a sikeres, vidám együttlétre, péntek délután pedig hálaadásra gyűltünk össze a templomban. A szentmisében megköszöntük, hogy szép, tartalmas hetet tudhatunk magunk mögött.

Minden nap délelőtt kilencre érkeztek a gyerekek, utána pedig átmentünk a szomszédos óvodába reggelire. Ott nagyon segítőkész óvó nénik vártak minket, akik az étkezésen kívül a foglalkozásokon is segítettek, főleg a színjátszásnál és a kézműves foglalkozásoknál. Reggeli után visszatérve az oratóriumba Ági nővér elmondta a történet aznapi részletét, majd, kis csoportokban beszélgettünk a történetről és hozzá kapcsolódva egyes erényekről és azok gyakorlásáról. Ezután az Úrangyalát, az ebédet és az uzsonnát

Mogyoród - a Nyári Napközi oratórium animátor csapata a záró gálán.

Közel 220 gyermek vett részt a táborban, akikkel 30 animátor és segítő foglalkozott.

kivéve mindig más következett. Volt, hogy mindenki szabadon focizhatott, csocsózhatott, gólyalábazhatott, fogócskázhatott, vagy akármilyen egyéb játékot játszhatott. Kiemelkedően népszerű volt ilyenkor Beatrice nővér „ugráló-programja”. Már reggel fél kilenctől lehetett hallani a nővér kedves hangját: „uno, due, tre...”. Volt hogy csak egyszerű ugrókötelezés volt, vagy pedig verseny. Volt bőven közös program, közös játék is. Rögtön itt vannak például a különböző színű csoportok, akik egymással versenyeztek az egész oratórium ideje alatt, és feszülten várták, hogy eldőljön, melyik csapaté lehet jövő nyárig a vándorkupa. Idén is a zöldek győztek, persze most más volt a csoportbeosztás, mint egy éve. A csapatversenyek kidobásból, számháborúból és több kisebb játékból álltak. A pontozásban a csapatok viselkedése is nagy szerepet játszott. Volt többféle kézműves foglalkozás is: kosárfonás, üvegfestés, gyöngyözés, pirográfia közül választhattak a gyerekek. Utolsó napon kiállítás nyílt az elkészült kézimunkákból, majd minden gyerek hazavihette a saját művét. A napi programból nem hiányozhatott a bans sem. Szerdán különleges napunk volt, mert kirándulni mentünk a Pálvölgyi barlangba. Reggel föl-

szálltunk a külön buszra és fél óra alatt ott voltunk. Egy bácsi végigvezetett minket a barlangban. Eleinte örültünk a 10 fokos hidegnek, de azért a végén jó volt kimenni a szabadba, a melegre. A bácsi sok érdekes dolgot mesélt, sőt egyszer pár másodpercre a barlang világítását is lekapcsolta. Nagyon izgalmas volt... A barlanglátogatás után megebédeltünk, és volt még időnk játszani, futkározni is. Szép, élménydús nap volt.

Azt hiszem, hogy ez a néhány nap szépen illusztrálja a tábor idei himnuszát: „A Földet az Úr azért adta, hogy ejünk, játsszunk, dolgozzunk rajta.” Remélem, mindenki olyan jól érezte magát, mint én, és jövőre is ilyen jó lesz a nyári oratórium!

Tóth Péter

ÓBUDA

Az idei nyár sem telt eseménytelenül az óbuda szaléziáknál. Az egészen kicsiktől a felnőttekig mindenki számára volt lehetőség a közösség megélésére és a lelki töltökezésre is. Több, kisebb csoportot érintő kirándulás is volt, itt most néhány nagyobb programról számolunk be.

Nyári Oratórium 2011 - Idén több programból tevődött össze a szokásos nyári oratórium. Két hét "nagyábor" a közösség témakörét járta körbe június és augusztus végén, körülbelül 180 táborozóval és több mint 50 önkéntes segítővel. Június utolsó hetében szűkebb létszámú tábor szerveztünk az újpesti oratóriummal karöltve meghívott oratorista gyerekek számára, augusztus 29-30-án pedig 24 órás oratóriumot tartottunk reggel 10-től éjszakán át másnap reggel 10 óráig. Napközben játéknapon vehettek részt a gyerekek, este 7 óra után pedig csak a fiataloknak szóltak a programok: disco, játék, éjjel kínai háború a közeli római

katonai amfiteátrumban, majd hajnali 2 órakor idén végre sikerült megvalósítani az óbudai animátorok régóta tervezett programját, az éjszakai fáklyás sínfutást a 17-es villamos Bécsi úti szakaszán.

Nagytáborunkat idén először nem csak az animátorok szervezték, hanem baráti köreinkből, külső helyszínekről meghívott fiatalok is. Ez a bővülés nagyon pozitív hatással volt a táborra, sőt Csány Marci táborszervező szerint animatori szempontból minden idők legsikeresebb táborának mondhatjuk. Nem volt hiányunk érdekes programokból, többek között a tűzoltóság és a rendőrség tartott bemutatót udvarunkon, utóbbi keretében Rónaszéki Márk, volt újpesti oratorista mesélt egykori oratóriumi élményeiről és jelenlegi rendőrségi tapasztalatairól. Talán legérdekesebb programunk a Trabant bemutató volt, melynek keretében Ackermann Balázs egy kis sárga Trabival bravúros mutatványokat vitt végbe, végül két kerékre állva tett meg jó néhány kört az ámuló táborozók előtt. Újdonság volt még a médiacsoport működése, akik újságot szerkesztettek, fényképeztek, videóztak, filmet vágtak, kezelték az oratórium Facebook oldalát és Youtube csatornáját, amelyen hazaérve a gyerekek egyből friss anyagokat láthattak az aktuális napról.

Az oratórium második hetében minden nap meghívtunk néhány vendéget, akiknek ugyanazt a három kérdést tettük fel életükkel, hivatásukkal és hitükkel kapcsolatban. Így látogatott meg minket egy szalézi nővér, a tartományfőnök atya, jött tanár, gyermekorvos, cukrász, újságíró, élsportoló, nagyszülő, rendőr és cégvezető, akiknek tanúságtételeiből mindannyian sokat épültünk. Reméljük, hogy sok gyereket elindítottunk valamilyen hivatás

útján és egykor majd ők mesélnek magukról és arról, hogy itt, a 2011-es nyári oratóriumban döntötték el, hogy mi lesz a hivatásuk...
Torin Balázs

„Tegyetek jót mindenkivel, rosszat senkivel” - Ezt a Don Boscó-i mondatot választottuk a nyári „reggeliztetős” tábor mottójául. Június 27. és július 1. között többségében azokat a gyerekeket vártuk, akik a tanév alatt működő „Reggeliztetés” programban vettek részt Óbudán, de csatlakozott hozzájuk tíz újpesti oratorista és hat kislány a kárpátaljai Szent Mihály Gyermekotthonból. A szalézi szervezők - Ferenc atya és Domonkos - mellett óbudai és újpesti animátorok, valamint a reggeliztetésben segítő csapat közreműködött egész héten fáradhatatlanul. A táborozók már hét elején büszkén viselték a színes Don Bosco kendőket, a hét közepére már lel-

Óbuda - Telnek a kancsók.

Óbuda - A reggeliztető programban résztvevő gyerekeket külön táborba várták.

kesen énekelték a Don Bosco himnuszt, és a pénteki záró szentmisén már igazi katolikus kis közösségként vettünk részt. Kiemelt programjaink voltak a Csodák Palotájában tett látogatás és a kirándulás a Budai-hegységekben, ahol a gyermekvasúttal is utaztunk.

A sok játékban, táncban, kézműves foglalkozásokon és vetélkedőn való részvételben a nap végére mindenki igencsak elfáradt, de elmaradhatatlan esemény volt a nap végi záró imádság és hálaadás az óbudai rendház kis kápolnájában. Itt az oltár elé helyezett kis asztalkán két kancsóba külön-külön lisztet és kávé szórhattak a gyerekek annak megfelelően, hogy aznap ki mennyi jó és rossz cselekedetet tudhatott magáénak. Fej-fej mellett haladt a két kancsó mérlegelése, mindaddig, amíg ki nem hirdettük, hogy a következő napon a Don Bosco Cukrászda abból az adag lisztből fog sütni a táborozóknak pogácsát, amennyi a "jóságokból" összegyűlik. Másnap mindenki külön odafigyelt a magaviseletére, hogy ott segítsen, ahol tud és szeretettel közeledjen társaihoz. Így teljesült az öt napos tábor alatt a címben szereplő mottó: „Tegyetek jót mindenkivel, rosszat senkivel”.

P. Tran Si Nghi Ferenc SDB és Ráczi Enikő

Óbudai családok nyári tábora

Szolnokon - A rendházhoz kötődő kisgyermekes családok számára közös nyári együttlétet, igazi nagycsaládos táborozást szerveztek a munkatársak, szülők és az animátorok. A tavaly jól sikerült bükk-széki táborozás folytatása nem titkoltnan azt a célt szolgálja, hogy a rendházban a szentmisek és az évközi rendezvények alkalmával esetleg csak futólag találkozó családok, szülők és gyerekek jobban megismerjék egymást és élő közösséget alkossanak.

A tanév befejezése után, a sűrű szalézis programba illesztve tucatnyi családdal öt napot töltöttünk együtt Szolnokon-Tiszaleten. A tábor óriási parkja változatos, közös szabadidő programokat tett lehetővé, a kétszobás faházak elhelyezése a családok elkülönült pihenését segítette. A programokat minden nap közös imádság, elmélkedés indította – köszönjük Lytton komoly szerepvállalását ebben. A szalézi atyák, ahogy idejük engedte, többször is leutaztak a táborba, szentmisét celebráltak, vezették az esti beszélgetéseket a sajátosan szalézi szerepvállalásról, óbudai közösségről. Bár a nyár közepi esős, hűvös idő az előzetes tervezést kissé felrúgta, azért volt alkalom és lelkesedés focizni, metázní, kézműveskedésre és éjszakába nyúló floor-ballra. A 70-80 főnyi társaság gerincét alkotó gyerekek telergetésében, tartalmas fog-

Vendégünk: Sándor István - Az idén már a tizedik alkalommal lehattunk együtt a tanya-táborban szaléziák, munkatársak, animátorok és gyerekek. A nomád táborozás résztvevői közül sokan „visszaesők”, évről évre visszajárnak, mert a megszokottól teljesen eltérő körülmények között másképpen működnek az emberi kapcsolatok és a természet szépségein keresztül a Teremtőre is rácsodálkozhatunk.

A jubileumi tábor különlegességét az adta, hogy Sándor Istvánról nemcsak mint történelmi személyről, vértanúról beszéltünk, hanem az egész hét programjába szöve megelevenedett az alakja és az a korszak, amelyben élt. Két lelkes fiatal, Kádár Gábor és Ónodi Géza találta ki és szervezték meg a tábor keretét adó játékot. A történelmi hűség kedvéért fél teherautónyi ÁVO-s ruházat, fegyverek, korabeli tárgyak és kellékek kerültek a tanyára. Volt berendezett őrszoba, kihallgatás – ahol mindenkinek egyenként kellett hitét megvallani – éjszakai rajtaütés, menekülés, bujdosás, titkos hajnali szentmise. Mindaz, amit az ötvenes években Sándor István megélt. A vértanú szerzetes (alakítója Jani Áron szalézi jelölt) az éjszaka leple alatt érkezett, az ő szájából hallhattuk életének eseményeit,

Jászszenzlászló, Tanya-tábor - Ahol a megszokottól eltérő körülmények között másképpen működnek az emberi kapcsolatok.

hívása sarokpontjait, tanúságtételét, együtt imádkoztunk, együtt menekültünk. Egy tisztelt, de távoli személyből jó ismerős, követendő példa lett. És persze megvolt mindaz, ami a tanya vonzerejét adja: hajnali lovaglás, métázás, nagy röplabda meccsek, kézmű-

veskedés, éjszakai beszélgetések, csillagnézés...

A tanyatábor mindig azt az élményt adja, hogy egy nagy család tagjai vagyunk. Köszönet érte minden résztvevőnek.

Marillai Andrea sc

Tanya-tábor - Az idén már a tizedik alkalommal lehattunk együtt.

Megelevenedett Sándor István alakja és a kor, amelyben élt.

Előttünk jártak

Virágh Gábor SDB szerzetes testvér (1893-1977)

A magyar közmondás találóan mondja, hogy "aki a virágot szereti, rossz ember nem lehet". Hát ha ez így van, még inkább igaz lehet az is, hogy aki a "Virágh" nevet viseli, csak jó ember lehet. Minden esetre ez igaz a mi Virágh Gábor testvérünkről. Valóban igaz, jó ember, jó szalézi testvér volt.

Virágh Gábor bácsi - mert mi mindig így hívtuk - 1893. január 13-án született Rábacsécsényben. Életrajzában ezt írja: "Vallásos nevelésben részesültem. Katolikus iskolába jártam. Hat elemiit végeztem." Heten voltak testvérek, ő volt a legidősebb. Tíz éves korában elveszítette édesanyját. Hogy segítsen családján, már akkor, tíz évesen munkába áll előbb otthon, majd tizennégy éves korától eljárt

másokhoz dolgozni. 1914. augusztus 25-én be kellett vonulnia katonának és csak 1918. november 9-én szerelt le. A háborúban szerzett puszkagolyót élete végéig a testében hordozta.

1932-ig a kis szülői birtokon dolgozott, közben részes munkás volt másoknál is. A társadalmi életből is kivette részét. Minden keresetét testvérei felnevelésére fordította, ezért nem gondolhatott arra, hogy saját családot alapítson. Negyven éves volt, amikor be akarta teljesíteni szíve vágyát: a szerzetesi hivatást. Mint életrajzában írja: "Mindig embereket szolgáltam és most elhatároztam, hogy ezután közvetlenül a Jóistennek fogok szolgálni."

Szent József ünnepén, 1932-ben elhatá-

rozta, hogy szerzetbe lép. A ferenceseknél és a minoritáknál hiába próbálkozott, a kora miatt elutasították. Egy Szalézi Értesítőből tudta meg, hogy van lehetőség jelentkezni Don Bosco fiai közé. Önállóan megírt kérvényének megszövegezése arról tanúskodik, hogy lelke teljesen megérett a szerzetesi életre. Így ír magáról: "Egyszerű, szerény, igénytelen, tanulatlan földműves vagyok..." Arra kéri a tartományfőnököt, Antal Jánost, hogy "legutolsónak és legkisebbnek" vegyék fel szaléziznak.

Kérése teljesült, 1932. június 4-én bevonult a rákospalotai Clarisseumba, hogy megkezdje szerzetesi életét. Novícius évét Péliföldszentkereszten töltötte, ahol 1933. augusztus 6-án le is tette első fogadalmát.

1935-től 1961-ig Mezőnyáradon dolgozott. Itt ismerkedhettem meg a mi Gábor bácsinkkal, akire nagy tisztelettel és elismeréssel tekintettem. Alázatossága és jósága mindig meghatott. A mezőgazda-

ságot vezette, ahol kitűnt nagy munkabírással és szorgalmával. A rendek feloszlása után még 1961-ig Mezőnyáradon maradhatott, ahol a hívek épülésére mint harangozó, sekrestyés és kerti munkás szolgált.

1961 januárjában, idős korára való tekintettel jónak látta visszavonulni Pannónhalmára az idősek otthonába. Itt élte elvonulva szerzetesi életét, de itt is minden munkából igyekezett kivenni a részét, testvéreit nagy szeretettel szolgált és mindenben segített. Halálakor az otthon igazgatója gyászbeszédében ezt mondta: "A szent, a kedves, a jóra mindig kész, áldott testvér volt."

Don Bosco hű fiaként élte a szalézi jelzést: "Munka és mértékletesség!" Így ismerték őt Szentkereszten, így folytatta Mezőnyáradon és erről tett tanúságot Pannónhalmán is.

Gábor bácsi ember volt, keresztény volt és igaz szalézi szerzetes - ez a három hála összetartozott. Mi adott neki mind-

ehhez erőt? Istennel egyesült élete. Az az imádságos szellem, amely egész életét átjárta. 84 évet élt itt a földön igaz boldogságban, megelégedettségben, lelki békében.

Virágh Gábor bácsi készült a halálra, ezért nem érte őt váratlanul. Június 26-án, vasárnap reggel még részt vett a korai szentmisén, majd nagy mellkasi fájdalommal kísérték szobájába, ahol teljes nyugalommal vette fel a betegek szentségét. Utolsó szavai ezek voltak: "Jobban vagyok, már alig fáj. De legyen meg az Isten akarata..." Szép csendesen hazament, mert hívta az Isten.

Most, amikor tartományunk készül a százéves évfordulóra, jó visszatekinteni azokra, akik előttünk jártak és életükkel példát mutattak nekünk, hogy mi is az ő példájuk szerint éljünk és szolgáljunk a Magyar Szalézi Tartományt.

P. Havasi József SDB

Bruno Ferrero „jóéjszakátja”

A látogatás

Egy fiatalember minden nap délből bekukkantott a templom ajtaján és pár másodperccel később már ment is tovább. Kockás inget és szakadt farmert viselt, mint a többi maga korabeli fiatal. Papírzacskóban hozta az ebédre szánt szendvicset. A plébános gyanakvóan kérdezte, hogy miért jött, mivel manapság már a templomban is lopnak.

- Imádkozni jövök – válaszolta a férfi.

- Imádkozni... Hogy tudsz ilyen gyorsan imádkozni?

- Hát... mindennap benézek a templomba és annyit mondok: „Jézus, Józsi vagyok”, aztán elmegyek. Rövid imádság, az igaz, de remélem, hogy az Úr meghallgat.

Néhány nap múlva egy munkahelyi baleset következtében a fiatalembert fájdalmas törésekkel szállították kórházba.

Többen voltak egy szobában. Érkezése teljesen átalakította az osztályt. Nemso-kára az ő szobája lett a folyosó összes betegének találkozóhelye. Fiatalok és idősek ültek az ágya mellett és ő mindenkire rámosolygott, mindenkihez volt egy-egy kedves szava.

A plébános is eljött meglátogatni és egy nővér kíséretében odament a fiatalember

ágyához.

- Azt mondták, hogy nagyon össze vagy törve, mégis vigaszt nyújtasz a többiek számára. Hogy vagy képes erre?

- Annak az embernek köszönhetem ezt, aki minden nap délből eljön hozzám.

Az ápolónő félbeszakította: - De hisz délből soha nem jön senki!

- Ó, dehogyisnem. Mindennap eljön, benéz az ajtón és azt mondja: - Józsi, Jézus vagyok -, és elmegy.

Vannak olyan emberek, akikben megvan az a képesség, hogy jobban érezzük magunkat a közelükben, megmelengetik a szívünket, és a pusztá jelenlétükkel erőt öntenek belénk. És csodás, ha tudjuk, hol találjuk meg őket és még csodálatosabb tudni, hogy ők csak arra vágnak, hogy mi elmenjünk hozzájuk, akkor is, ha csupán valami csekélységet vagy éppen semmit se viszünk, de mi majd annál többet kapunk.

Ilyen személy Jézus a templomban.

A nagymama az unokája kezét fogva belépett a templomba. Megkereste a piros fényt, amely Jézus oltárát jelezte. Letérdelt és elkezdett imádkozni.

Az unoka ránézett a nagymamára, aztán a piros fényre, majd ismét a nagymamára. Egyszer csak kifakadt:

- Hé, nagymama! Amikor majd zöldre vált, kimegyünk, ugye?

Ez a fény sosem lesz zöld. Megállás nélkül arra szólít: Állj meg!

Ez a szikla. Az egyetlen szikla, amelyhez az emberi lények odaköthetik magukat. Az egyetlen állomás, ahol megpihenhetünk. "Gyertek hozzám mindannyian, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok - én megkönnyítelek titeket."

Jézus egyetlen prédikációja: "Térjetelek meg, mert Isten országa eljött közétek." Közöttünk van. De hányan vesszük észre?

HELYESBÍTÉS - A Szalézi Értesítő 2011/4 száma hátsó borítójának belsején levő képösszeállítás felirata tévesen jelent meg. A képek a szombathelyi nyári napközi oratóriumban készültek. Szíves elnézésüket kérjük!

Kiadja a Don Bosco Szaléziai Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 5000 példányban, belső terjesztésre; felelős kiadó: P. Havasi József SDB

Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: (1) 453 22 77; e-mail: sdbung@mailbox.hu; honlap: www.szaleziaik.hu

Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@invitel.hu; korrektor P. Ábrahám Béla SDB; tördelő: Szász Gábor

A címlapon: Ternyák Csaba egri érsek és P. Vitális Gábor SDB, Kazincbarcika szalézi plébánosa

Készült a Szalézi Kft. kazincbarcikai nyomdájában; felelős vezető: Kőszeghy Balázs +36 20 406 9340

A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.